

„Radics István jelentősége Jugoszláviában ma már a nullával egyenlő”

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Belgrádból jelentik: Radics Istvánnak a kormány tagjai ellen intézett egyre hevesebb támadásai a belgrádi közvéleményt rendkívül elkeserítik. A *Politika* mai számában vezető helyen egy magas állású politikai személyiség nyilatkozatát közli, amelyben az illető meg-

állapítja, hogy *Radics István jelentősége Jugoszláviában ma már a nullával egyenlő*. Ha az állam, mint olyan tehetetlennek bizonyulna ahhoz, hogy észretérítse Radicsot, úgy Radics egy szép napon meg fogja érezni, hogy az állam békés polgárai úgy számolnak le vele, ahogy éppen tudnak.

Az olaszok mellett tüntettek a Szent Imre Kör vándorgyűlésére Szegedre érkezett diákok

(A Délmagyarország munkatársától.) A budapesti Szent Imre Kör szegedi vándorgyűlése alkalmával a fővárosi vendégek tiszteletére a város hatósága szombaton este a Hági termeiben ismerkedési estélyt rendezett. A banketten *Glattfelder Gyula* püspökön kívül megjelentek a főispán, a polgármester vezetésével a tanács tagjai és a klérus teljes számban. A fővárosból Szegedre érkeztek a vándorgyűlés alkalmából dr. *Tóth Tihamér* és dr. *Wolfenberger Alajos* egyetemi tanárok, gróf *Zichy János* és *Aladár*, továbbá több mint százán a budapesti Szent Imre Kör tagjai közül.

A vacsorán elsőnek dr. *Somogyi Szilveszter* polgármester üdvözölte a vendégeket. Gróf *Zichy János* visszaemlékezésében a szegedi

árvíz hősi koráról beszélt, amikor rokonai segítségével a 12 éves ifju 70 forintot gyűjtött az árvízkarosultak javára. *Glattfelder* püspök a polgármesterre ültette poharát. Az ifjúságnak példaképül állította be a polgármestert, aki nemcsak ma mutatja izzó katolikusságát, hanem akkor is katolikus volt, amikor az egész világ a katolicizmus ellen fordult.

A vacsora végén parázs olaszok mellett tüntetést rendezett a város borai között könnyen hevülő ifjúság.

A diszkógyűlés vasárnap fél 11 órakor kezdődik a városházán, félöt órakor pedig előadást tartanak a szegedi diákoknak. Este a Tiszában táncestélyt rendeznek.

Izgalmas jelenetek Vörösmarty Margit meggyilkolásának főfárgyalásán

Ellentmondó vallomások, a vádlottak egymást terhelik

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Prágából jelentik: *Vörösmarty Margit* meggyilkolásának ügyében folyó tárgyaláson izgalmas jelenetek közben szembesítették *Sikorszky Mihalkóval* és *Chlepetárral*. *Mihalkó*, aki a tárgyalás elején kerekén tagadott, a keresztkérdések sulya alatt megtört és ellentmondásokba keveredett. A végén már teljesen kimerült, alig tudott felelni, miközben egyik pohár vizet a másik után itta ki. Kihallgatása során *Vörösmarty Margittal* való ismeretségéről csak annyit mondott, hogy a leány szerelmi ajánlatokkal üldözte őt és ilyeneket mondott neki:

— Szerkesztő ur maga tetszik nekem; gazdag vagyok! Felajánlotta minden pénzét, de ő csak kisebb kölcsönöket fogadott el. Elmondja, hogy amikor a Csorbatóhoz érkeztek, *Vörösmarty Margit* nál 40 ezer csekkorona készpénz volt. A Csorbatónál *Sikorszky* és *Vörösmarty Margit* összeveszttek, a szótávitól verekedés lett és *Sikorszky* hangos szidalmak között addig ütötte *Margitot*, amíg az holtan nem maradt.

Szembesítették *Sikorszkyt* és *Mihalkót*. Mialatt *Sikorszky* beszélt és tegnapi vallomását a gyilkosságról egyezően adta elő, *Mihalkó* nagy izgalommal kiáltott rá:

— Szegény ember vagyok én ahhoz, — pislogott a boltos — különben mire tartaná őket a nemzetes ur?

— Egy ezüst hatos darabja, azt csak nem sokkalod?

Kilicsár akkorát ugrott örömében, hogy a borsapka is kiesett a fejéből, de mire azt fölkapta, akkorra megint elszontyolodott.

— Könnyű az ilyen nagy urnak a szegény emberrel figurázni.

— Nem figurázok én, atyámfia — nézett a szemébe szigorúan a nemzetes ur. Minden jószágom, amit a házamnál találsz, a tiéd lehet darabonként egy ezüst hatosért. De azt kikötöm, hogy csak úgy adom ám, annyiért, ha mindent megveszel az utolsó darabig.

De úgy elnyargalt *Kilicsár*, mint akit puskából löttek ki s csak úgy futtából kiabálta vissza:

— Viszen a hatost a kastélyba szekérrel!

De mire a szekér beérkezett a kastélyba, akkorra már ott volt az udvaron az egész falu. Soha az életben nem láttak még a szegény emberek egy szekér pénzt, azt meg kellett nézni.

A szegény nemzetes asszony meg ott tördelte a kezét a tornácra s fölverte a jajgatásával a vadszőlős boltíveket.

— Jaj, jaj, Simon, mit tettél már megint!

— No, no, hiszen a te pulykáidat nem értettem bele az alkuba! — nézett föl rá az udvarról a nemzetes ur mosolyogva.

— De én beleértettem! — kapott a szóba dühösen *Kilicsár*. Minden jószág az enyém, ami a házamnál van: az volt az egyezés. Tanu lehet rá az egész szegény-sor.

Az emberek már akkor lopakodtak kifelé. Már csak a nemzetes ur ellen nem lesznek tanuk. A nemzetes ur azonban belemosolygott fehér szakállába s a markába csapott a boltosnak:

— Minden hazugság és kitalálás! Maga követte el a gyilkosságot csak azért, hogy *Chlepetárt* bemártsa!

Az elnök ezután egy levelet olvasott fel, amelyet *Mihalkó* csempészett ki a börtönből *Sikorszky*-nak, amelyben felszólítja *Sikorszkyt*, hogy mindent vállaljon magára.

Az eredménytelen szembesítés után *Chlepetár* kihallgatását kezdte meg a bíróság és azt valjaj, hogy az esketést azért vállalta magára, hogy sugesztív erejével megnyugtassa *Margitot*. Kerekén tagadja, hogy résztvevett volna a csorbatói kirándulásban, vagy pedig a gyilkosságban.

OPERA ZONGORATERME
Budapest, VI., Hajós ucca 16.
Világmarkás zongorák és konzertpianinók 1000 pengőtől vásárolhatók előnyös részletfizetésre is. B.11
Tisztelettelnek nagy kedvezmény.

Nyugdíjasok értekezlete

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegeden lakó állami és városi nyugalmazott tisztviselők szombaton délután tartották meg a Raffay-vendéglő különtermében értekezletüket. Szeged város nyugdíjasai — mint jelentették — egy Szegeden tartandó nagygyűlés létrehozásán fáradoznak és ebbe a mozgalomba kapcsolódottak bele az állami nyugdíjasok, hogy egyöntetűen mondják el a nyilvánosság előtt a nyugdíjasok ezernyi panaszait.

Az értekezletet dr. *Balló István* ny. tanfelügyelő nyitotta meg, majd *Polczner Zoltán* ny. közgyám számadatokkal tártá fel a létminimum alatt tengődő nyugdíjasok kétségbeesztő helyzetét. Felszólaltak még *Reich Manó* ny. iskolaigazgató, *Kecskéssy Tivadar* ny. pénzügyi számvizsgáló, *Bakonyi Ármin* ny. vasuti főfelügyelő és *Székelyhidy József* ny. vasuti főtisztviselő.

Elnökké választották ezután dr. *Balló Istvánt* és *Polczner Zoltánt*, alelnök lett: *Reich Manó*, jegyző: *Helmberger György* ny. polgármester, pénztárnok: *Bakonyi Ármin*.

Ezután megválasztották a nagygyűlést előkészítő bizottság tagjait.

Prima selyemharisnya
ismét kapható 4 pengő 50 fillérért 714
Hoffmann Dezsőnél, Csekonics ucca 4. sz.

Tartós ondolálást villanygéppel,
vizes ondolálást, arcápolást, hajfestést hennával
HEIM ANTAL hölgyfodrásznál, 304
Takaréktár ucca 8. Telefonszám 7—08.

A nemzetes ur állatai

Írta: Móra Ferenc.

Igazság szerint Szegeleti Simon lett volna a becsületes neve, de csak nemzetes urnak hívta az egész falu. Nem lehetett összetéveszteni senkivel, mert ő volt az egyetlen nagy ur a faluban. De nem az oszlopos kastélya, tömördek földje tette naggyá, hanem a szegényekhez való jósága, emberséges szíve.

Egyszer nagy sirás-rivás hallatszott föl a kastélyba a nádfeleles házask fűves udvaráról. A kezes bárányokat, a szelid bocikákat, a fürge csikócskákat siratta a nép, amiket adósság fejében fogdosztattott össze *Kilicsár*, a zsigori örmény boltos.

— Se kegyelem, se irgalom, én magam is szegény vágyom — taszigálta el maga elől a könyörgő asszonynevet. Különben se nem írtam magyarul.

Bezzeg értett magyarul, mikor a nemzetes ur a vállára csapott:

— Nincs neked szíved *Boldizsár*, hogy úgy sarcolod ezt a szegény népet?

— Inkább az a bajom, hogy nagyon is jó a szívem, — törülgette a szemét *Kilicsár*. Kutyáját, macskáját el nem tudnám venni ezeknek a jó embereknek, ha aranyból volna is.

Csakugyan nem kutyát, macskát nyalábolgatott akkor se, hanem egy sovány malackát.

— Hiszen ez még akkora sincs, mint egy jóra való macska! — legyintett a nemzetes ur. Mi hasznát veszed ennek a sok ösztövért jószágnak? Ugy csörög a csontjuk, hogy rossz hallgatni.

— Hiszen szívesebben hajtanám el a nemzetes ur kövér gulyáit, szilaj méneseit, ha lehetne, — vigyorodott el *Kilicsár*.

Lehetni lehet, — vont vállat a nemzetes ur — csak add meg az árakat.

— Itt a kezem, nem borjúláb. Ha én bánom meg ingyen a tiéd az egész gazdaság. Ha te bánod meg: enyém marad a szekér hatos. Csak azt kötöm ki, hogy te magad számlálj meg minden állatot.

— Magam is azt akarnám! — lihegte nagy mőhosszággal *Kilicsár* s indult szaporán az istállók felé. Két hajdu vékával vitte utána a szekérről a sok penészes hatost. Másik két hajdu tartotta az üres zsákok, amibe majd beleolvassák a pénzt.

— Ahány állat, annyi hatos! — emelte fel a mutató ujját a nemzetes ur.

— Ahány állat, annyi hatos! — hagyta rá *Boldizsár* *Kilicsár*.

Délre már egy zsák megtelt hatossal. A cimeres ökrök, a büszke paripák, a gömbölyű hizók, a csigás szarvu juhok mind kint nyüzsgtek már az uccán. De még a nemzetes asszony selyemszörű cicája is ott miáskolt már egy kosárban. De még a legkedvesebb vadászkutyáját is kiparancsolta az uccára a nemzetes ur.

— Becsületes ember, állja a szavát!

— Magam is azt mondom, — vigyorogta *Kilicsár* s úgy bujt be a tyukólabba, mint a menyétke.

Mire oda ért a nap, ahol a szegény ember hájjal kente meg az eget, hogy csuszósabb legyen, akkorra már csak egy-két lapátra való hatos maradt a szekéren. De át is olvasta akkorra *Kilicsár* az egész majorságot, még az egy napos kis csirkéket is.

— Van-e még valami, nemzetes uram? — dörszölgette össze a kezét, nagy meglepődötten.

— Van ám *Kilicsár*, — bólintott rá a nemzetes ur. Most jön még csak a java. Nézzünk be csak a kertbe. Ott lesz ám csak mit olvasgatni!

— Az ám, a pávákról majd megfellekedtem, — gondolta magában *Kilicsár*. Kár lenne pedig értük. Ezüstön veszem, aranyon adom el őket.

A nagy körtefákat megszállta már az alkonyat